

Dvě strany jedné mince

Klára Salcmanová

Orel: Tma. Co si myslíš o tmě? Je to příležitost. Překonávat strach. Nevědět, co tě čeká. Vzrušující černota plná pokoje.

Panna: Jak můžeš něco takového říct? Tma? Černé nic, ve kterém se skrývá každá ošklivá představa, která na tebe může vyskočit zpoza rohu? Ne děkuju.

Orel: Mně tma nevadí. Tma je krásná. Hvězdy nad hlavou a tmavé obrysy. Je to nový svět.

Panna: No vidíš. Už se zase neshodneme. Jsem prostě chladná netýkavka a ty horlivý blázen. Každý jiný. Nemá to cenu.

Orel: Nenene. Počkej. Něco určitě vymyslíme. Hm. Co třeba... Co třeba čokoláda? Tu má každý rád. Rozplyne se ti na jazyku a hned je ti zase pět let a máš narozeniny a svět je plný slunce.

Panna: Kazí se po ní zuby.

Orel: A vidíš. Zubaři! Kdo by měl rád zubaře? Ti se snad v té bolesti vyžívají a ty tam v tom křesle můžeš jen ležet a bolet. A ta vrtačka. Brr. Ještě pořád ji slyším. Eh. Zubaři. Ani pach té ordinace nemůžu cítit. Tfuj.

Panna: Zubaři za to nemůžou. Jenom dělají svoji práci. Snaží se ti pomoci, aby to pak nebolelo ještě víc. To je tvůj problém, když jíš moc čokolády.

Orel: Achjo. No dobře. Tak jinak. Co sochy?

Panna: Nepraktické.

Orel: Sport?

Panna: Upocení.

Orel: Kafe?

Panna: Návykové.

Orel: Koťátka?

Panna: Otravná.

Orel: Hudba?

Panna: Hlučná.

Orel: Ticho?

Panna: Ohlušující.

Orel: Déšť?

Panna: Mokrý.

Orel: Zrcadla?

Panna: Uprímná.

Orel: Sklenice napůl -

Panna: Prázdna.

Orel: A co láska?

Panna: Co s ní?

Orel: Co bez ní?

Panna: Bolest.

Orel: Bolest?

Panna: Láska působí bolest.

Orel: Ano.

Panna: Tak vidíš. Není lepší žít bez ní? Žít bez bolesti?

Orel: Není právě život bez lásky ten nejbolestivější?

Panna: Není.

Orel: Máš pravdu.

Panna: Mám?

Orel: My se v ničem neshodneme.

Panna: Vždyť ti to říkám. Ty jsi ty a já jsem já. Nemá smysl se dohadovat, jenom si tím ublížíme.

Orel: Nesouhlasím.

Panna: Nepovídej.

Orel: Ne. Ne. Já se chci hádat. Chci mluvit a chci debatovat. Chci vědět, proč nemáš ráda vítr, proč ananas nepatří na pizzu a proč jsou psi lepší než kočky.

Panna: Proč? K čemu ti to bude?

Orel: Ty sama jsi říkala, že je ticho ohlušující.

Panna: Já už se jenom nechci přít.

Orel: A já nechci přestat. O tom to je. Lepší něco než nic. Tak co říkáš? Dáme si další kolo?
Hm?

Panna: ...

Orel: Notak. Uvidíš, že to nakonec bude zábava. Pojd' Panenko. Řekni mi, co si myslíš o impresionismu, válkách, klaunech očkátých a velké francouzské revoluci.

Panna: ...

Orel: Dobrá. Ať je po tvém. Mně ticho nevadí. Najdu si v něm svůj klid. Budu se dívat na nebe a budu obklopen krásou stvoření. To ty nemáš ráda ticho.

Panna:...

Orel: To samotu nemám rád. Ne tu, kdy je někdo skoro na dosah křídel, a přece moc daleko. Nemám rád, když se na mě hněváš. I když vím, že je to tvoje oblíbená činnost. A možná, že je láska bolest, ale na to tě mám příliš rád, aby mě pro tebe čas od času srdce nebolelo. Ty bys byla možná radši chladnou mincí, ale to mně nevadí. Každý jsme nádherně jiní. Nechci s tebou souhlasit, v tom máš pravdu. Chci tě jen ještě slyšet. Nechci k tobě přikovaný strávit věčnost bez jediného slova.

Panna: ...

Orel: Já vím. Já vím, je to marné. Úplně tě slyším. Ale i tak tě prosím. Přece to zkus. Pro mě. Ještě jednou. Co třeba hvězdy? Máš ráda hvězdy?